

lesskab med andre lande nå nogle opstillede mål. På det grundlag – og hvis det er det, vi er enige om, og det tror jeg faktisk det er – er der meget, der kan gøres her.

Ét sted, hvor vi laver en banebrydende indsats i forhold til Kyotoaftalen, er jo ved, at vi indfører nationalt omsættelige CO₂-kvoter for sektoren herhjemme. Regeringen vil fremsætte lovforslag om dette. Det er jo den første forudsætning for, at man overhovedet kan tale om et internationalt perspektiv på det her område.

Når vi ser på VE-området, fastlægger elaftalen, at 20 pct. af det danske elforbrug inden udgangen af 2003 skal være produceret ved vedvarende energi, og dermed er der sikret en betydelig vækst i udbygningen med vedvarende energi, og der er samtidig truffet bæredygtige beslutninger om den vedvarende energis økonomi. Når man tænker på, hvor megen uro og bekymring der var i de dage, hvor vi forhandlede aftalen, må jeg sige, at stormen har lagt sig. Det tager jeg som udtryk for, at vi fandt nogle meget rimelige niveauer for støtten til den vedvarende energi, og jeg har også set med stor tilfredshed, at den industri, der år for år øger sin eksport, skaber nye arbejdspladser, vel i år kommer op på 14.000 arbejdspladser. Den danske vindmølleindustri har med tilfredshed hilst vores aftale i Folketinget velkommen.

Aftalen, der er indgået mellem partierne, sikrer, at VE-udbygningen fortsat vil foregå kontinuert. Aftalen er dermed med til at opfylde den målsætning, som regeringen har fastlagt i sit program »Energi 21«, og som et bredt flertal i Folketinget står bag. Jeg ved godt, der er parter i aftalen her, der ikke har tilsluttet sig »Energi 21«, men for det brede flertal, der i øvrigt findes i Folketinget for denne målsætning, er det selvfølgelig tilfredsstillende, at vi kan leve op til vores målsætning her.

Vi har jo i »Energi 21« sat os det meget ambitiøse mål, at vi skal helt op på en vedvarende energi-andel på 35 pct. af den samlede energiforsyning i det danske samfund. Jeg tror, at aftalen vil medvirke til, at Danmark kan opfylde sine internationale miljøforpligtelser i perioden 2008-2012, ligesom vi på energiområdet, hvad jeg kommer tilbage til, er godt på vej til at opfylde den nationale målsætning i 2005. Vi har allerede i 1997 nået 6 pct.s reduktion af CO₂, og alt tyder på, at vi i 1998 har taget yderligere et spring fremad med 2 procentpoint, så vi i øjeblikket er oppe på en reduktion på 8 pct.

Det er således lykkedes at få opfyldt miljøhensynet, samtidig med at vi med elaftalen har sikret de andre overordnede politiske målsætninger: at beskytte forbrugerne, at give dem billige priser, at sikre dem et frit leverandørvalg, at give alle producenter adgang til elsystemet på objektive og ikkediskriminerende vilkår, at skabe rammerne for et fortsat velfungerende elsystem med høj energi- og omkostningseffektivitet, kvalitet og forsyningssikkerhed, at etablere et velfungerende og konkurrencepræget marked for produktion og handel med el, hvor der fortsat er tilskyndelser til energibesparelser, og at etablere en øget rammestyring, som vil give aktørerne på det nye marked langt flere individuelle valgmuligheder, end de hidtil har haft.

Dermed håber jeg, vi har lagt grunden til et miljømæssigt og økonomisk effektivt samspil mellem det danske elsystem og udenlandske systemer og med det øvrige danske energisystem.

Selv om elområdet har præget den energipolitiske debat de sidste år, er der naturligvis også andre forhold, som har stor betydning for udviklingen på energiområdet. Selve energiforbruget ligger fortsat fladt i forhold til den økonomiske udvikling. I virkeligheden er den afkobling, der er sket mellem det samlede bruttoenergiforbrug på den ene side og den økonomiske vækst på den anden side, jo et af de allerflotteste resultater i den danske energipolitik, som det er lykkedes at fastholde, samtidig med at vi har gjort væsentlige fremskridt, når det drejer sig om reduktionen af CO₂, som jeg allerede har været inde på.

Det er meget interessant at se på, hvorfor det faktisk er lykkedes at nå så langt. For det første er energiforbruget i slutanvendelserne vokset med en lavere takt end bruttonationalproduktet. For det andet er forsyningssystemet blevet langt mere effektivt især gennem den udbygning, der har været med kraftvarmeproduktion til opvarmning og i industrien.

Hr. Glerup var inde på, at Danmark var et af de førende lande på kraftvarmeområdet. Mig bekendt er vi suverænt nr. 1, når det drejer sig om kraftvarmeområdet, og vi har grund til at takke, synes jeg, alle dem, der har været med til i tidens løb at forme dansk energipolitik, for det flotte resultat.

For det tredje har brugen af renere brændsler betydet, at emissionen pr. enhed af bruttoenergiforbruget i dag er 10 pct. mindre, end det var